

1960-02-0148-0159

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕੇ ਐਲ ਗੋਸਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 76/ਪੀ 1956 ਦੀ।

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)— ਧਾਰਾ 19— ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ— ਕੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟਡਨੈੱਸ ਐਕਟ (1934 ਦਾ VII)— ਧਾਰਾ 26— ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਹੀ—ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਨੇ 2 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 27 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ: -

“ਮੈਂ ਬਾਹੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਦੋ ਖਾਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 20 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 2 ਮਈ, 1953 ਅਤੇ 20 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੱਬਿਤ ਰਹੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੇ ਉਸਨੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇ ਵੀ ਪੈਸਾ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਪਰ ਇਹ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਬੇਨਤੀਆਂ ਖਾਤੇ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਮਲਾ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ "ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਵਾਕ ਲਿਖ ਕੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੂਰੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ "ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ" ਦੱਸਿਆ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਕੇਲ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੁਦਈ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਇੱਕ ਸਹੀ ਰਸੀਦ ਸੀ। "ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ (ਕੈਂਪ ਸੰਗਰੂਰ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 03 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅੱਤਰੀ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਲਈ ਜੇ ਕੇ ਖੇਸਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ:

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਸਾਈ, ਜੇ.—ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ 30

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਨਵੰਬਰ 1955 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਹਿ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1,470 ਰੁਪਏ ਮੂਲ ਅਤੇ 530 ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਜੇਠ ਮਾੜੀ 2007 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ 1,470 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। (3 ਮਈ 1950 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ), ਅਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 31 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 27 ਜੂਨ 1953 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ:-

“ਮੈਂ ਬਾਹੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਦੋ ਖਾਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ 1,470 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ 530 ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 1,470 ਰੁਪਏ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਬੀ., ਮਿਤੀ 27 ਜੂਨ, 1953, ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਰਸੀਦ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-

- (1) ਕੀ 27 ਜੂਨ, 1953 ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਬੀ., ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ?
- (2) ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਬੀ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਖਾਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰਸੀਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਖਾਤੇ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਸਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਮਲਾ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੂਰੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। "ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ" ਵਜੋਂ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ. ਸੁਬਰਾਮਣੀਆ ਬਨਾਮ ਯੇਰੀ ਇਰਾਗਮ ਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਬਦੁਲ ਲਤੀਫ ਗੁਲਾਮ ਨਬੀ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਰਾਜ (2), ਮਿਉਂਸਪਲ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਨਾਮ ਰਾਲੀਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਵੇਆਨੀ ਵਿਦਿਆਵਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਐਡ ਕੰਪਨੀ (4), ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਮਨੀਆ ਜਾਨਕੀ ਅੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਤਿਆਵੀਰਾ ਅਬਰਾਹਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਮਨੀ ਰਾਮ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਸੇਠ ਰੂਪਚੰਦ (6), ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.B ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵੀ. ਸੁਬਾਰਾਮਈਆ ਬਨਾਮ ਯੇਰੀ ਇਰਾਗਮ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ ਸੀ. ਸੈਟਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਟਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਜੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।" ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਰਤੀ ਰਾਮ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਸੇਠ ਰੂਪਚੰਦ (1) ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੀਤਾਯਾ ਬਨਾਮ ਰੰਗਾਰੇਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ।)

ਅਬਦੁਲ ਲਤੀਫ਼ ਗੁਲਾਮ ਨਬੀ ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਰਾਜ (3) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਧਾਰਾ 19, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ । ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਖਾਤਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖਾਤੇ ਲੈਣ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਨਾਮ ਰਲੀਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਖਾਤੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਦੇ, ਉੱਥੇ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 19 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਵਾਨੀ ਵਿਦਿਆਵੇਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (5) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖਾਸ ਰਕਮ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਅਨਸੈਟਲ ਕੀਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਬਕਾਇਆ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ।

ਲਕਸ਼ਮੀ ਅੰਮਾ ਜਾਨਕੀ ਅਮਨੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਤਿਆਵੀਰਾ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਮਨੀ ਰਾਮ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਸੇਠ ਰੂਪਚੰਦ (2) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ, ਜੋ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1877 ਦਾ XV) ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਜੀਬ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਕੇਸ ਲੱਭਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਰਸੀਦ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਪੈਸਾ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ 1. ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਵਰਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੈੱਟ-ਆਫ਼ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਬੀ. ਉਸ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਲੇਣ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਆਦ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ 2 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਸੁਲਾਹ ਬੇਰਡ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 20 ਮਈ 1954 ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਇਸ ਲਈ 2 ਮਈ 1953 ਤੋਂ 20 ਮਈ 1954 ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ (1934 ਦਾ ਨੰਬਰ VII) ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"26. ਸੁਲਾਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਲੈਣਦਾਰ 27 ਜੂਨ 1953 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੁਦਈ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ॥ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ॥ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਸੀਦ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.B. ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਦੁਰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰਖਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਪਟੇਲ ਨੰਬਰ 54 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ

1960-02-0148-0159

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਰੋ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈ (ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV) ਅਤੇ
ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal